

Virtuos på villspor

cd elektronika

Squarepusher
«Solo Electric Bass 1»
Warp/VME

1 2 3 4 5 6

For bassgitarerne og
Squarepusher-komplettistene

Selv om dette albumet har ligget i kortene en stund, er det overraskende likevel. Britiske Squarepusher har laget et album som er fritt for samplinger, hysteriske breakbeats og synther som er tatt rett ut av europamesterskapet i ADHD. I stedet har han gått på scenen med bare bassgitareren og en billig forsterker, og trakterer den som en flamencogitar, som en klimprekasse, som en rytmebok. Denne «limited edition»-saken er interessant som et glimt inn i hjernen til Tom «Squarepusher» Jenkinson. Selv i et så nedstrippet format er det mulig å kjenne igjen tilnærmingen til oppstykkede rytmer og brutte melodier, og bassgitareren vises frem som et universalinstrument som kan romme alt som Jenkinson vil. Likevel er dette noe for de ekstremt interesserte. Squarepusher har leflet med akustisk musikk tidligere, men dette uredigerte konsertopptaket er altfor rått i formen til at det fungerer på plate.

WALTER N. WEHUS

Pianist på øverste hylle

cd klassisk

Håkon Austbø:
«Norwegian Imperatives»
Musikk av Valen, Egge, Mortensen
og Wallin
Aurora

1 2 3 4 5 6

Klanglig fyrverkeri av viktig norsk musikk
Håkon Austbø spiller klaver og får instrumentet til å lyde som en tolvylindret Lamborghini-motor. Professorens med base i Stavanger oppviser en konsis teknikk og stor musikalsk forståelse. Her har han hentet frem skarpskodd musikk av fire norske komponister som var viktige i sin samtid, og som vil bli stående for ettertiden. Fartein Valens «Four Pieces for Piano» og «Intermezzo» gis en bemerkelsesverdig tolkning som både dirrer og puster. Klaus Egges «Sonate nr. 2» er et annet markant verk som her har fått en glimrende versjon for ettertiden. Lytt og lær! Finn Mortensens «Sonata» er enda mørkere i løden, men er musikk som fortjener en fremskutt posisjon i vår nasjonale kunstmusikk. Rolf Wallins «Seven Imperatives» har slektskap med platens øvrige titler, men dyrker sin egen konsise form og utvikling på originalt og effektivt vis. Wallin får lytteren til å tenke og føle. Alt formidlet av Håkon Austbø, en pianist på øverste hylle.

ESPER SELVIK

Svake arrangeringer

cd klassisk

Bodil Arnesen: «Voice in the Air»
VIM

1 2 3 4 5 6

Hva er det produsentene holder på med?

Bodil Arnesen er en svært dyktig sopran i den klassiske sjanger. Platen «Voice in the Air» er et eksempel på feil produsentvalg som resulterer i en slitsom lytteropplevelse. Ambisjonene er store med en blanding av etablerte populærmusikkhits og klassiske perler. Problemet oppstår når valgene av stykker i førstnevnte kategori er feil, de passer ikke til Bodil Arnesens særegne stemme og uttrykk. Et annet problem ved platen er at klassiske perler som «O mio babbino caro» og «Solveigs sang» er gitt nye arrangeringer som reduserer stemningen ytterligere. Plastikklyd og halvhjertede forsøk på å være kreativ fungerer ikke, og Puccini og Grieg blir i denne versjonen bleke skygger av originalen. Bodil Arnesen har mye å fare med som artist og sopran, men nettopp en slik sterk vokal stemme krever nøye tilpassede arrangeringer og riktige musikalske valg underveis. På denne platen skapes dessverre distanse og likegyldighet.

ESPER SELVIK

Snilt, snillere, snillest

cd jazz

Christina Bjordal
«Warrior of Light»
Universal

1 2 3 4 5 6

Christina Bjordal er ute med sitt tredje album. Og hva så?

Det er det jeg tenker etter noen gjennomlyttinger. For visst er det behagelig og langt ifra plagsomt å høre på «Warrior of Light». Men en utgivelse bør ha så mye mer; den bør ha nerve og evnen til å røre. Enten fordi det er så rått at sjelen vil vrenge, eller så vakkert at hjertet truer med å miste rytmen. Kort sagt, musikken må treffe. Det er her Christina Bjordal kommer til kort hos denne lytteren, i hvert fall. Det er rett og slett for pent og pyntelig. Bjordal synger pent, musikerne (perleraden består av Anders Aarum, Marius Reksjø, Harald Levang, Ole Marius Sandberg, Chiara Civallo, Mathias Eick, Nils Petter Molvær, Bendik Hofseth, Nils Olav Johansen, Bugge Wesseltoft og Stockholm Session Strings) spiller pent, og det er pent produsert. Så glattpolert at det preler av. Men her finnes absolutt fine innslag, som «Tell Me» og hennes tolkning av «When I Fall In Love». Og liker du Silje Nergaard, vil nok også Christina Bjordal treffe deg.

GURØ ISTAD

Show-suksess for Cleese på tiggerferd

Verdens nest morsomste mann, John Cleese, får god omtale for det nye showet sitt. Torsdag kan bergensere bidra til å betale det dyre skilsmisseoppgjøret hans.

LARS HOLGER UR SIN

lars.ursin@bt.no

– Tirsdag formiddag var det 74 billetter igjen. Salget tok av i helgen etter de gode anmeldelsene, sier Kevin Aall fra arrangøren Publicom AS.

Cleese har nemlig fått høye terningkast fra dem som til nå har anmeldt showet: Seksere fra Nettavisen og VG, en femmer fra Dagbladet, og rosende omtale også fra utenlandske medier. Svenske Aftonbladet og britiske Sunday Telegraph hadde medarbeidere i Oslo under premieren på showet som skal finansiere bidragene til eks-konen hans.

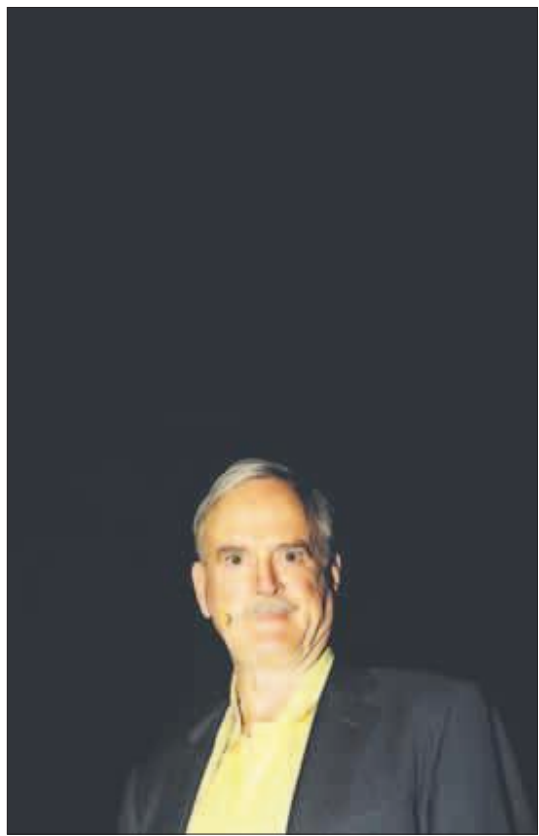
Skilte seg til fant

Akkurat det er angivelig ingen spøk. Cleese har hele tiden sagt at den eneste årsaken til at han nå legger ut på turné og stiller opp i norske TV-reklamer, er at han må finansiere det rådyre skilsmisseoppjøret med den amerikanske psykoterapeuten Alyce Faye Eichelberger.

Ifølge New York Daily News skal Eichelbergers advokat ha argumentert med at hun var blitt vant med å omgås kongelige og notabiliteter i slott. Hun krevde derfor halvparten av alle eiendommene hans, halvparten av inntekten hans siden de giftet seg i 1992, og et årlig bidrag på 1,5 millioner dollar.

Cleese gikk til slutt med på et forlik, som innebærer at han skal gi fra seg rundt 13 millioner dollar i kontanter og verdier, pluss et årlig bidrag på rundt 1 million dollar de neste syv årene.

Det innebærer i praksis både at Eichelberger blir rikere enn Cleese, men også at Cleese må oppgi sine ambisjoner om bare

KLAR FOR BERGEN: John Cleese, som verdens komikere i 2005 utpekte som verdens nest morsomste mann, opptrer i Bergen på torsdag. FOTO: KIM NYGÅRD, ADRESSEAVISEN

å drikke kaffe, lese og skrive de nærmeste årene. Dermed får norsk publikum sjansen til å se Cleese i et show han i utgangspunktet ikke hadde noe ønske om å lage.

Håner lokalbefolkningen

Tross de spesielle omstendighetene hevdet Cleese overfor Dagbladet – som var eneste norske avis som fikk intervju ham i forkant – at han ikke har noe imot å komme hit.

– Jeg har for eksempel aldri vært i Bergen, og det gleder jeg meg til. Jeg liker å være på scenen, jeg liker å være på ulike

steder, men ikke å reise dit, sa den snart 70 år gamle komikeren til Dagbladet i sommer.

Han bruker sin nyervervede lokalkunnskap til å håne lokalbefolkningen, som betaler stive priser for å oppleve slikt. I Norge må du ut med rundt tusenappen for å oppleve ham live.

– Hva gjør en supermegastjerne som meg i et forvokst hjem-brenntdestilleri som dette, spurte han for eksempel trønderne på mandag.

Det er foreløpig uklart hvordan han har tenkt å spotte vertskapet når han står på scenen i Grieghallen torsdag.

Kunstner bodde på gaten

Kunstneren Pushwagner måtte bo på gaten etter å ha blitt kastet ut av sine arbeidslokaler.

Kunstneren Terje «Pushwagner» Brofos kjemper i retten for å få tilbake eierskapet til rundt 2000 bilder fra sin tidligere velgjører Morten Dreyer. I tillegg krever han 1,2 millioner kroner av Dreyer. I går fortalte kunstneren i retten om årene han tilbrakte på gaten.

– Jeg bodde i telefonkiosker, under åpen himmel og varme tak, i pissoarer og i grøfter. Jeg overnattet under parkerte biler i Aker Brygge P-hus og her på Ibsenhuset, og på første bytrikk

for å varme meg, forklarte kunstneren til retten i Oslo i går ifølge Aftenposten.no.

– Jeg var så langt nede at jeg var skamfull over å sitte på samme bytrikk som siviliserte mennesker, sa Brofos om tiden som uteligger i Oslo.

Det var frem til 1999 at Brofos inngikk to kontrakter med Dreyer, som overtok eierskapet til hovedverkene. Ifølge kunstneren medførte utkastelsen fra arbeidslokalene, som Dreyer hadde skaffet ham, at han endte på gaten og måtte overleve under dramatiske omstendigheter.

Rettsaken fortsetter.

Anmeldelser bort fra nett

Stavanger Aftenblad har sluttet å legge kulturomtaler ut på nettet. Sjefredaktør Tom Hetland sier til BT at målet er å gjøre nett og papir mer forskjellig, og å finne nye modeller for hvor det kan være penger å tjene for avisen i fremtiden. Han omtaler tiltaket som et eksperiment. Ifølge Hetland vil Aftenbladet satse mer på bl.a. forbrukerstoff i sin netttutgave. Sjefredaktør i BT, Trine Eilertsen, sier at det på det ikke er aktuelt for avisen å fjerne anmeldelser fra netttutgaven nå. Hun lover derimot en sterkere satsing på kultur på nett, der deltakelse fra leserne blir viktig.